

ΡΟΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὸν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἔβρομεν καὶ πάλιν σ'τὴν γῆν τῶν Παρθενίωνων.

Ἔτος χίλια κ' ἐνθακάσα δεκαπέντε δοξασμένο,
ποῦ μὲ μάντις εὐδιώνους ἀγαθὰ κ' ἐγὼ προσμένω,

Γράμματα καὶ σύνδρομα—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Σύνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον—ὁ πτῶ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα δημοσ μέρη—δέ κα φράγκα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμοσίου τοσεπῆ
ὅτι κολούμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θά πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομίων τέλη.

Εἰκοσιανέα τοῦ μηνὸς Αὐγούστου,
ἐκρηξίς συμβάντος δυνάς πρωτακούστου.

Ποῦντος χίλια καὶ τρακόσα καὶ σαράντα σὺν ὄκτώ,
μὲ τὰ νέα γεγονότα νέους ἀστρους ἀνακτῶ.

**Λένε κοινοτοπίας
περὶ κατασκοπείας.**

Πάσι τώρα κ' ἡ Βουλῇ,
καὶ κανένας δὲν ἔμλει
'στὸ περιφραδὲς τῆς βῆμα.

Τὴν Βουλὴν μας εὐλαδοῦ
καὶ κανένα μὴ φοβοῦ,
κ' ἔλους τοῦς πατέρας τίμα.

Τόσων πάλιν γανομένων
καὶ σημείων καὶ τεράτων,
καὶ βοῶν ἐκ τῶν κεράτων
παρ' ἡμῶν ἀρπαζομένων.

Θρυλλομένων τόσων θρύλων,
κατασκοπειῶν ποικιλίων

γανομένων κ' ἔδω πέρα
'στὸν σαπφείρινον αἰθέρα.

Γαυγίζονται τόσων μούργων
πέρις μυστικῶν ἐγγράφων,
καὶ παμπέλλων ρηθιδούργων
καὶ φρικτῶν μηχανορράφων.

Θωροῦνται δὲ κ' ἡμῶν
πῶς 'στὸν ψευτὴ τὸν ντουνηῖ
βασιλεῦ' ἡ σπιουνηῖ.

Καὶ πολλοὶ σ' αὐτὴν δωμὸν
ἀνεγείρουσιν ἐν φθαίς,
ἐν ὀργάνοις καὶ χορδαίς.

Ἄκουόντων παρὰ πάντων, καὶ φρονίμων καὶ τρελλῶν,
ὅτι νόσημα πολλῶν
εἶναι κ' ἡ κατασκοπεία,
καὶ δὲν ἔχει θεραπεία.

Φαινομένων κατασκοπῶν
καὶ σ' αὐτὸν ἔδω τὸν τόπον,
καὶ βιοῦντων παρ' ἡμῶν
πρὸς μεγάλῃν μας τιμῇν.

Δικαστῶν κ' Ἐισαγγαλέων ἀπ' ἑδῶ κ' ἔκει τρεχόντων,
καὶ πολλαῖς δουλείαις ἐχόντων
μὲ σπιούνους διαφόρους,
καὶ μ' ἐκείνους καὶ μ' αὐτούς,
ποῦ δὲν ἔχουν ἀρκετοὺς
τῆς σαχλοζῆς τοὺς πόρους.

Οὐκοῦν τούτων συμβαίνοντων,
ἀλλὰ κ' ἄλλων γενομένων,
καὶ πολλῶν παραπεινῶντων
καὶ συχνὰ πιεζομένων
νὰ προσφεύγουν πότε πότε 'στὸ κρυφὰ κατασκοπεύειν
κ' ἐπιωσθητοῦν τοῦ βίου τὰς ἀνάγκας θεραπεύειν.

Βλέποντος κ' ἔμοῦ σὺν ἄλλοις,
βλάστημα τῆς Ρωμηοσύνης,
πῶς κατάσκοπος ἂν γίνης
κάτι τί 'μπορεῖς νὰ βγάλῃς.

Τότε πᾶ θὰ παραιτήσης πᾶσαν Ἱερεμιάδα,
τότε θάχῃς ἀμοιᾶς,
καὶ ἔμπορεῖς τὴν ἐβδομάδα
πεντακόσσις νὰ τραβᾷς.

Τούτων, Περικλῆ, συμβάντων
πρὸς χαρὰν ἡμῶν καὶ πάντων,
πάει τώρα κ' ἡ Βουλή,
μέλις ἦλθε μὲ μεγαλό,
καὶ πατέρες μας καλοὶ
φεύγουν, πᾶνε 'στὸ καλό.

Κ' ὁ Περικλῆς βαρυσηχῶν δε ἀπολύτων μετοχῶν.

Π.—Κ' ἔμοῦ σὺν ἄλλοις βλέποντος ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ
πῶς κατασκόπων φαίνεται καὶ σπιουνιάς πληθώρα,
κ' ἐν ταύτῃ μόνον ζήσονται τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς,
ποῦ προσανατολιζόντα ἰπρὸς πλοῦτη καὶ τιμᾶς.

Ἐν τούτοις ὁμοῦ θέλοντος κ' ἔμοῦ τοῦ ἕυλανθρώπου
νὰ παίξω τώρα πρόσωπον σπουδαίου κατασκόπου,
μήπως μὲς 'στ' ἄμτρα δαινὰ
τῆς γῆς τῆς ἀρουραίας
μοῦ δώσουν τίποτε λιανὰ
καὶ πάρω λίγω κρέας.

Θυλευομένου κατ' αὐτὰς
πῶς πρέπει καὶ μὲ Πρεσβευτὰς
ν' ἀνοίξω κάπως σχέσεις.

Μήπως 'στὸν τρέχοντα καιρὸν
διορθωθῆ πρὸς τὸ παρὸν
ἢ θλιβερά μου θέσις.

Βλέποντος σήμερα κ' ἔμοῦ
πῶς δίχως σπιουνιά

θὰ μείνω σκέλεθρον λιμοῦ
σὲ τούτῃ τὴν γωνιά.

Θέλοντος τῶρ 'ἀναφανδὸν
κ' ἐν ἀγορᾷ πληθούσῃ
μέλους κ' ἐγὼ προπαγαυθῶν
νὰ γίνω, βρὲ Μπουρδούση.

Κ' ἔμοῦ ποθοῦντος δηλαδὴ
μετὰ τινῶν καὶ μερικῶν
τῆς σπιουνιάς ἐγκρίτων.

Νὰ γίνω τώρα τὸ κλειδί
σπουδαίων κρυπτογραφικῶν
καὶ τῶσαν ἀπορρήτων.

Οὐκοῦν καὶ τόσας συμβουλάς
ἀκοῦντος προθύμως
γνωστῶν κ' ἀγνώστων μου καλὰς,
ποῦ σκέπτονται φρονίμως.

Κυττάζοντος καμώματα
καὶ πόσαις καὶ κορδῶματα
καμπόσων φουσκωμένων.

Κ' ἐμπρὸς ἀσήμων καὶ γαζῶν
καὶ πρὸ μεγάλων Τραπεζῶν
πηγαυοερχομένων.

Γνωρίζοντος πῶς ἐξ αὐτῶν πολλοὺς τοὺς δῆρον' ἢ ψόρα
κ' ἀκόμεν χθὲς ἐτρώγαμε φακὴ μὲ τὸ πηροῦν,
καὶ λέγοντος καθ' ἑαυτὸν: γὰ νὰ φουσκάνουν τώρα,
ποῦς ξέρει μήπως Πρεσβειῶν ἐχρησίθεσαν σπιουνοί.

Συλλήψεων νυχθημερῶν
καμπόλλων γενομένων,
καὶ μυστηρίων φοβερῶν
κ' ἀφάτων τελομένων.

Κ' ἐνθ, κεφάλαι φαλακρή,
δροῦν καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ
σπιουνοὶ καὶ σπιουναροί.

Πᾶν κ' οἱ πατέρες τῆς Βουλῆς,
πᾶνε κ' οἱ Τοῦρκ' οἱ προσφιλεῖς,
στηρίγματα τοῦ Γούναρη.

Ἔργα Βουλῆς ἀνάματα,
ἐξ ἡμερῶν μαλλῶματα
καὶ ξένοιαστα ξαπλώματα.

Μὰ τοῦ λοιποῦ τρεχάματα
σὲ δρόμους κ' Ἰπουργεῖα,
καὶ διήμερος ἀργία.